22/07/2021

Όταν ο Α. Σικελιανός προσκύνησε την άφθαρτη χείρα της Αγίας Μαγδαληνής

/ Αγιορείτικα

Στην Ιερά Μονή της Σιμωνόπετρας φυλάσσεται το λείψανο του αριστερού χεριού της αγίας Μυροφόρου και Ισαποστόλου Μαρίας της Μαγδαληνής που σήμερα 22 Ιουλίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της. Μάλιστα, εξαιτίας των θαυμάτων της, η αγία Μαρία η Μαγδαληνή θεωρείται ως δεύτερος κτήτορας της αγιορείτικης μονής. Μάρτυρας της θαυματουργής παρουσίας της υπήρξε, μεταξύ άλλων, και ο μεγάλος μας ποιητής Άγγελος Σικελιανός.

«Μαγδαληνή, Μαγδαληνή, του πόθου μέγα αστέρι·
σε μοναστήρι ανέβασες κ’ εμένανε πιστό,
για να φιλήσω λείψανο το ατίμητό Σου χέρι·

κ ήταν ακόμα, ως πίθωσα τα χείλια μου, ζεστό!»*

Οι στίχοι αυτοί είναι εμπνευσμένοι από μια μοναδική εμπειρία στο ταξίδι που πραγματοποίησε ο Σικελιανός στο Άγιον Όρος, όταν γύρω στα τριάντα του χρόνια βρισκόταν σε μια περίοδο έντονης αναζήτησης.

Τον Νοέμβριο του 1914, λοιπόν, ο νεαρός τότε ποιητής πήγε στο Περιβόλι της Παναγίας αναζητώντας στο αθωνίτικο προσκύνημα το άγγιγμα του Θεού. Μαζί του είχε τον Νίκο Καζαντζάκη.

Σαράντα μέρες περιπλανήθηκαν ως προσκυνητές στα μονοπάτια του Άθωνα και επισκέφθηκαν τα μοναστήρια και τις σκήτες του. Αγρύπνησαν, έγιναν μάρτυρες της καρδιακής έκστασης αφήνοντας και οι δύο και γραπτώς τις έντονες εντυπώσεις από την πνευματική αυτή περιπλάνησή τους.

Ανάμεσα στα μοναστήρια που επισκέφθηκαν τότε ήταν και η Σιμωνόπετρα. Ανέβηκαν από το μονοπάτι του Αρσανά. Όταν έφτασαν στο μοναστήρι, ο Σικελιανός βίωσε μια πρωτόγνωρη εμπειρία, που χαράχθηκε πολύ βαθιά μέσα του: Όταν ασπάστηκε το άφθαρτο χέρι της αγίας Μαγδαληνής, το αισθάνθηκε θερμό!**

Η κατάπληξή του ήταν τόσο μεγάλη, που ασπάστηκε το χέρι της αγίας τρεις φορές!

Στη συνέχεια ο Σικελιανός αποτύπωσε τη συγκλονιστική αυτή εμπειρία σε στίχους: «κ’ ήταν ακόμα, ως πίθωσα τα χείλια μου, ζεστό!». Έτσι, μέσα από τη θέρμη του χεριού της αγίας Μαγδαληνής, βίωσε ο ποιητής την αγάπη της για τον Χριστό.

Λίγους μήνες μετά, την 1η Σεπτεμβρίου του 1915, θα γράψει στο ημερολόγιό του αναπολώντας αυτή τη θαυμαστή στιγμή:

Στης Σιμωνόπετρας

Το έβγα μας στον αρσανά. Θάλασσα·
ο αφρός φαίνεται άξαφνα ζεστός, σα να καίει μια αγαλλίαση ζωής.
Και θυμούμαι άξαφνα το ζεστό χέρι της Μαγδαληνής, στη Σιμωνόπετρα.
Ο ανήφορος στη Σιμωνόπετρα.
Η δάφνη δεξιά ζερβά βλαστομανάει απίστευτα·
δαφνοπόταμος.
Δίπλα τρέχει λαγκαδιά που τα ξερόδεντρα τυλίγουν άφθονα οι κισσοί.
Το κύμα ακούεται κάτου, κι απάνου το νερό.
Δάσος δαφνών βαΐα.
Απάνου καλεί ένα σήμαντρο χαρούμενο, τρεμάμενο

σα γεράκι που ζυγιάζεται στο γκρεμό και φέρνει κύκλους.
Μη τον ξεχνάς αυτόν τον δρόμο· τη θεία θέρμη της Μαγδαληνής.
Όλο το σώμα νικητήριο μέσ᾽ απ᾽ τα άγια.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

*Άγγελος Σικελιανός, «Μαγδαληνή», Λυρικός Βίος, τ. Δ’, σ. 136-138.

**Πρόκειται για φαινόμενο που παρατηρούν πολλοί προσκυνητές του λειψάνου της αγίας. Το χέρι της είναι άφθαρτο, ευωδιάζει και είναι ζεστό!

***Το αγιορείτικο ημερολόγιο, Εισαγωγή – Φιλολογική επιμέλεια: Ιωάννα Κωνσταντουλάκη-Χάντζου, Ακαδημία Αθηνών, Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, Αθήνα 1988.